

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

er derfor, at vores forslag giver en bedre betryggelse i alderdommen end arbejdsministerens forslag.

Så sagde arbejdsministeren, at vort forslag ville have nogle negative valutakonsekvenser. Nu er arbejdsministeren jo ikke finansminister eller økonomiminister, men han er trods alt, så vidt jeg ved, cand. polit., så han må vel også nok kunne forstå, at virkningen af vores forslag er følgende. Der sker altså ikke længere denne indbetaling i ATP-fonden, og det betyder, at ATP-fonden til gengæld pumper disse penge mindre ud i samfundet igen. Så det, at pengene ryger ind i ATP-fonden, betyder ikke, at disse penge forsvinder i efterspørgselssystemet her i samfundet, tværtimod, pengene går ud igen i form af tilskud til de mennesker, der sælger de obligationer, som ATP-fonden køber. Det er altså den ene ting. Den negative valutavirkning er særdeles ringe isoleret set på dette punkt.

Hertil kommer, at der er en positiv valutavirkning, som kommer ved, at de erhvervsdrivende i højere grad stimuleres og får lyst til at udvide deres virksomheder, skabe nye eksportordrer etc., fordi det nu ikke længere er så administrativt krævende at ansætte nyt personale. Det er heller ikke så krævende f. eks. at have personale, der er ansat sæsonmæssigt, fordi man ikke skal ind i disse ATP-opkrævningssystemer. Med andre ord er den samlede betalingsbalancemæssige virkning af vort forslag ikke negativ, men positiv.

Så påstod arbejdsministeren, at forslaget også skulle indebære en fordyrelse af den offentlige administration. Det kan da vist ikke være rigtigt, at det forslag, som vi her taler om, nemlig at indbetalingerne til ATP-fonden skal ophøre, kan indebære nogen forhøjelse af den offentlige administration, tværtimod: også det offentlige bliver fritaget for at sidde og beregne ATP.

Hr. Johan Philipsen svarede på alle de argumenter, jeg kom med imod venstres indvendinger imod forslaget, på følgende måde. Hr. Johan Philipsen sagde, at man i venstre ikke har mangel på realitetssans, hvad jeg forstår hr. Johan Philipsen mener vi har i fremskridtspartiet, fordi, som hr. Johan Philipsen sagde, når nu de 500 mill. kr. ikke går ind i ATP-fonden, vil der blive købt nogle færre obligationer, og det vil betyde højere rente for de erhvervsdrivende, og var der

noget, de erhvervsdrivende ikke havde behov for, var det højere rente.

Lad os prøve på at se realitetssansen. Dette her drejer sig om 500 mill. kr. Realkreditinstitutterne udbyder for 35 mia kr. obligationer om året. Den socialdemokratiske regering hjulpet af venstre udbyder for 20 mia kr. obligationer i det kommende finansår. Disse to ting tilsammen indebærer altså et udbud på obligationsmarkedet på 55 mia kr. Det er måske ikke noget, der er med til at forhøje obligationsrenten, medens det, at man formindsker efterspørgslen med sølle 500 mill. kr. svarende til omkring 1 pct., altså er noget, der forhøjer obligationsrenten drastisk. Jeg må nok sige, at realitetssans kan man vist ikke kalde denne udtalelse som værende udtryk for.

Så fik vi det sædvanlige indlæg fra hr. Melchior, holdt i den sædvanlige dybt moraliserende tone: her har vi hr. Melchior, og hr. Melchior han benytter sig altid af et pænt sprog, opfører sig altid pænt, men der er selvfølgelig en lang række medlemmer her i tinget, der ikke taler så pænt, og som derfor bør skoses fra folketingets talerstol af hr. Melchior.

Det, han kritiserede mig for, var at bruge ordet »stjæle«. Nu må jeg forklare, hvorfor jeg brugte det. Jeg brugte ordet, fordi arbejdsministeren havde brugt det om fremskridtspartiets tidligere forslag om at overføre ATP-fonden til statskassen. For at sikre mig, at arbejdsministeren forstår den sprogbrug, jeg anvender, ville jeg prøve at bruge den samme sprogbrug som arbejdsministeren, og derfor brugte jeg altså ordet »stjæle«.

Jeg er helt enig i, at hvis det er vedtaget med et flertal i folketinget, er det nok et forkert ord at anvende, men det var også det, som vores forslag forudsatte, nemlig at et flertal i folketinget gik ind for det, og derfor var det lige så urimeligt af arbejdsministeren at anvende et sådant ord, når vores forslag altså er baseret på det samme.

Så kom hr. Melchior med den udtalelse, at han ikke kunne finde underskuddet på 33 mia kr. i nogen ordbog. Nu er det muligt, at regeringens finanslovsforslags underskudsbeløb ikke er sat i nogen ordbog, men man kan også læse det i regeringens finanslovsforslag. Nu kan man jo også læse andre bøger end ordbøger, man kan f. eks. læse finansloven, som er en udmærket bog at læse i, og dér vil